

21. ΖΕΥΣ ΤΡΑΓΩΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΗ

Τί δ' ἐστί; πρὸς χορὸν γὰρ οἰκείων ἐρεῖς.

ΖΕΥΣ

ᾠ μεγαλοσμαράγου στεροπᾶς ροίζημα, τί [μοι] ῥέξεις;

ΗΡΑ

Κοίμισον ὄργάν, εἰ μὴ κωμωδίαν, ὦ Ζεῦ, δυνάμεθα ὑπο-
κρίνεσθαι μηδὲ ραψωδεῖν ὥσπερ οὔτοι μηδὲ τὸν Εὐριπίδην ὄλον
5 καταπεπώκαμεν, ὥστε σοι ὑποδραματουργεῖν. ἀγνοεῖν ἡμᾶς 2
νομίζεις τὴν αἰτίαν τῆς λύπης ἣτις ἐστί σοι;

ΖΕΥΣ

Οὐκ οἶσθ', ἐπεὶ τοι κἄν ἐκώκνες μέγα.

ΗΡΑ

Οἶδα τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ὧν πάσχεις ὅτι ἐρωτικόν ἐστιν· οὐ
μὴν κωκύω γε ὑπὸ ἔθους, ἤδη πολλάκις ὑβρισθεῖσα ὑπὸ σοῦ τὰ
10 τοιαῦτα. εἰκὸς γοῦν ἦτοι Δανάην τινὰ ἢ Σεμέλην ἢ Εὐρώπην
αὐθις εὐρόντα σε ἀνιᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, εἶτα βουλευέσθαι
ταῦρον ἢ σάτυρον ἢ χρυσὸν γενόμενον ρύηται διὰ τοῦ ὀρόφου εἰς
τὸν κόλπον τῆς ἀγαπωμένης· τὰ σημεῖα γὰρ ταῦτα, οἱ στεναγμοὶ
καὶ τὰ δάκρυα καὶ τὸ ὠχρὸν εἶναι, οὐκ ἄλλου του ἢ ἔρωτός ἐστιν.

ΖΕΥΣ

15 ᾠ μακαρία, ἣτις ἐν ἔρωτι καὶ ταῖς τοιαύταις παιδιαῖς οἶει τὰ
πράγματα ἡμῖν εἶναι.

ΗΡΑ

Ἄλλὰ τί ἄλλο, εἰ μὴ τοῦτο, ἀνιᾶ σε Δία ὄντα;

ΖΕΥΣ

Ἐν ἐσχάτοις, ὦ Ἥρα, τὰ θεῶν πράγματα, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ 3
λόγου, ἐπὶ ξυροῦ ἔστηκεν εἶτε χρὴ τιμᾶσθαι ἡμᾶς ἔτι καὶ τὰ γέρα